

գիտեր, այլ կ'երեւակայէր՝ հա եանի լինի. եւ շփոթած երբ կը խորհէր թէ ինչ ընէ՝ ահա տեսաւ, որ աղջիկը շտկուեցաւ դէպ ուղիղ իր կողմը. պէտք էր հեռացնել զինք այդ տեղէն, վասնզի թեպէտ մթութիւնն արգելք մ'էր, բայց գիտէր արաբացի աչք խաւարին մէջ լաւ կը տեսնեն: Եւ իրօք տեսաւ զինք Էսմա ու մօտեցաւ:

— Անհաւատի որդի՛, անցեալ գիշեր զիս խաբեցիր, ոտքի ձայն է ըսիր եւ փախար միտքդ դրիր թէ իմ ձեռքես ազատեցա՞ր,— կ'ըսէր խստութեամբ Նորահաս աղջիկը Գրիգորի ձեռքէն բռնելով:

— Բայց դու, տիրուհի,— կը պատասխանէր Գրիգոր ամենայն քաղցրութեամբ,— գիտե՞ս թէ ի՞նչ մեծ անխոհեմութիւն կ'ընես այսպէս գիշերով գալովդ, գիտե՞ս, որ հայրդ եթէ յանկարծ իմանայ բոլոր իւր բարկութիւնն իմ վրաս կը թափէ, եւ դու անշուշտ չես ուզեր իմ պատժվիլս:

— Այո, չեմ ուզեր, բայց երբ դու զիս չես խաբեր. իսկ եթէ խաբես՝ գրկեդ նետելու համար սուտ կը գրուցես, այնպիսի գրպարտութիւններ կ'ընեմ եւ այնպէս պատժել կ'ուտամ, որ կը գոջաս:

Գրիգորի ծանր էր այս ողորմելի աղջկան գոռոզութիւնը, բայց ստրուկի վիճակը կը պարտաւորէր այդ բաներուն տանիլ, եւ ինք չորս տարուան միջոցին սովորած էր այնպիսի նախատանաց համբերել. դեռ քանի մը օր առաջ՝ այդ փոքրիկ կատաղին Գագրիկի աչքերուն ափ մը աւազ նետելով՝ զուարճացեր էր խեղճ մարդուն մարմնութեամբ. դեռ ակելի փոքր՝ մէկ-երկու տարի առաջ խարազան մը իւր տկար ձեռաց մէջ զուարճութիւն էր իրեն աջ ու ձախ գերիներուն զարնել. եւ այդ քաջութիւնք ակելի կը գրգռէին շողոքորթ եւ բարբարոս սպասաւորք. Զիմա որ հասած աղջիկ էր՝ բարեբախտաբար այնչափ շատ ընտանութիւն չունէր մարդկանց բնակարանին հետ, բայց չարութեան ոգին Նոյն էր միշտ:

Իսկ այս միջոցիս Գրիգորի սիրտը կը դողար, որ երբ Սուրեն իրմէ գաղտուկ գործի զբաղած էր՝ յանկարծ այդ անզգամին յայտնի կրնար լինիլ. ուստի կը ջանար քաղցրութեամբ զինք իւր տեղը դրկել, մանաւանդ որ շատ կարելի էր կանանոցին մէջ աղախին մը արթննալով եւ դուռը բաց տեսնելով աղաղակ բարձրացնել ու բոլոր պալատը ոտք հանել. այս վիճակին մէջ էր, երբ փոքրիկ լոյս մը տեսաւ այն սենեակը, ուր գետնափոր ճամփուն մուտքը կար. վախելով, որ աղջիկը նաեւ տեսնէ, իւր պառկելու սենեակն սկսաւ քաշուիլ. իսկ սա առանց